ühe suitsetatud sia külje ölale ja ütlesiwad: „Perkunus, ära tee minu põllule kahju, siis annan mina sinule selle suitsetatud sia külje.“ Kui aga müristamine mööda läinud oli, siis on nemad sia külge ise ärasöönud. Kõige suurem püha olnud lahkunud hingede pääw. Sel pääwal on palju söödud ja joodud, ja söögist ja joogist on nurkadesse, lahkunud hinge jäuks wisatud.

Sel aeal, kui Kelch oma aearaamatu kirjutas, oli ebausk ka weel kõrgemast haritud seisuste keskis liikumas. Sedamööda kirjutab tema siis ka oma aegse maarahwa kohta:

Nii kaua kui need wiletsad inimesed nii hirmsas pimeduses elasiwad on ka kurjal waenlasel nende keskis oma kuri tallitus olnud, ja on neid kõiksugusele nõidusele eksitanud. Iseäranis on see enne wäga sagedast ette tulnud, et nemad ennast sortsikunstiga huntideks muutsiwad ja palju kahju tegiwad. Üks tuntud jutt räägib, et mõnes paikas weel mõned paganausulised talupojad elawad, kes ennast Jõulu aeal huntideks muudawad ja inimestele ja loomadele palju kahju teewad. Aga nüüd, kus asi Ristiusuga palju paremal korral seisab, on see tallitus juba kauniste kadanud, ja kuida õigusega teisi terweid rahwaid sellepärast sortsideks sõimata ei wõi, et mõned nende seast seesuguste kunstitega ümber käiwad, niisamati ei wõi seda ka õigusega

Eestlastest ja Lätlastest tunnistada, mis Olearius omal aeal kirjutanud on: „See on üks wäga sortsikas rahwas ja nõidumine on nende keskis nii igapääwane, et wanad seda oma lastele õpetawad.“ Seda ei wõi küll mitte salata, et weel tänasel pääwal nende keskis mõned leitud saawad, kes kurja sortsikunstiga ümberkäiwad, ja inimestele ja loomadele suurt kahju teha wõiwad, aga neid on, Jumal tänatud, wäga wähe, ja mõne kohta tähendakse ka tema ebausuliist eluwiisi (mida neil weel palju on) sortsikunstiks. — Kelch oli ise ka oma aea laps; tema eksitus oli tema aea eksitus.

(Tulewal aastal edasi.)

Üks tark kohtumõistja.

Missuuri riikis Ameerikas, seisis üks õpetamata mees, weike eksituse pärast kohtu ees. Kohtumõistja mõistis teda nii kauaks kinni, kunni lugema õpiks. Teine weike süüalune, kes lugeda oskas, sai nii kauaks kinni mõistetud, kui esimest lugema õpetanud oleks. Kolme nädali pärast olid mõlemad kohtu otsust täitnud ja saiwad lahti.

Suurem tülitaja.

Naesterahwas: „Teie koera ei wõi keegi wälja kannatada; ta haugub ja hulub kõige öö.“